Pippo DELBONO

~ sursa foto desoieetdescene.com

Georges Banu a fost, deopotrivă, un tată și un frate pentru mine.

Când ne întâlneam, discutam mereu fie despre o carte, fie despre un proiect – îmi dăruia mereu multă căldură, o dragoste profundă. Plecarea lui mă șochează profund. Georges nu putea să moară. Credeam că îl voi revedea mereu și mereu timp de mulți ani.

Îmi amintesc multe momente pe care le-am petrecut împreună. Călătoriile noastre în România, Premiul Europa pentru Teatru, întâlnirile noastre la Paris pentru a vorbi despre viață și teatru. Georges avea o privire minuțioasă asupra detaliilor specifice, dar era întotdeauna plin de umanitate. A venit să-mi vadă spectacolele de mai multe ori. Îi plăceau operele mele, foarte mult. Îmi amintesc marea lui dragoste pentru România, despre care nu vorbea prea mult, dar o purta permanent în suflet. Ca și cum ar fi respectat în tăcere acea Țară pe care o iubea atât de mult. Țara lui.

Nu te voi uita niciodată, Georges. Te voi purta mereu în inima mea.

(Traducerea din engleză: **Elizabeth Wiggins**)